Autor Guste Santini
Utorak, 16 Studeni 2021 11:55

U pravilu ne komentiram lokalne i regionalne proračune. To ne činim ni u slučaju grada Zaprešića. Naprosto, lokalni proračuni imaju za cilj maksimalizirati količinu javnih dobara. Lokalni proračuni ne trebaju, niti mogu, imati ambiciju vođenja ekonomske ili bilo koje druge politike na razini zemlje. Naprosto lokalni proračuni vode brigu o socijalnim aspektima odnosne lokalne uprave i samouprave.

Upravo je objavljeno kako se planira proračunski suficit grada Zagreba u iznosu od 300 milijuna kuna. Gradonačelnik planiranim suficitom nam kazuje kako smatra da je participacija grada u poreznim prihodima, u odnosu na centralnu vlast, zadovoljavajuća i kako, prema tome, nije potrebno preraspodjelom povećati učešće lokalne uprave i samouprave. Koliko mi je poznato to je prvi slučaj koji podržava postojeću politiku - centralizaciju hrvatske države. Gradonačelnik je to objavio slavodobitno kao nešto što je važno i što bi, prema njegovom mišljenju, moralo, u najmanju ruku, izazvati divljenje građana grada Zagreba. Građani grada Zagreba ne samo da neće aplaudirati svome gradonačelniku, već će ga zbog planiranja proračunskog suficita s pravom kritizirati. Zanimljivo će biti obrazloženje podrške koalicijskih partnera.

Pitanje je što gradonačelnik želi poručiti svojim građanima? Â Nakon potresa, užasa s koronavirusom, inflacijom, siromaštvom koje zabrinjava Â i tako dalje, naš nas gradonačelnik želi „počastiti“ proračunskim suficitom. Još prije nekoliko dana nam je saopćeno kako se napušta model prethodnog gradonačelnika roditelja odgajatelja, što je, po riječima našeg gradonačelnika, jedan od čimbenika koji će omogućiti spomenuti suficit. Napuštanje politike prethodnog gradonačelnika je obrazloženo nezadovoljavajućim rezultatima. Sada znamo da je u pitanju ostvarenje cilja svih ciljeva – proračunski suficit. Dakle, za našeg gradonačelnika nema dileme između očuvanja i stimuliranja instituta obitelji i proračunskog suficita. To je zabrinjavajuće tim više što su, općenito, nedovoljna raspoloživa sredstva i to ne samo zato što je potrebno investirati značajna sredstva kako bi se sanirale štete zbog spomenutih ugroza građana grada Zagreba. Još je značajnije ukazati na tragično stanje infrastrukture grada Zagreba koja je desetljećima marginalizirana. Osim toga, kako i zašto tražiti dodatnu pomoć od vlade Andreja Plenkovića, što je objektivna nužnost, kada su planirani prihodi iznad planiranih rashoda. Pitanja se množe na koja nije moguće suvislo odgovoriti.

Zaključno valja kazati kako će rasprava u gradskoj Skupštini pokazati koje i kakve smo predstavnike izabrali. Prijedlog proračuna ne nudi optimizam. Nadam se da griješim.